

РЕШЕНИЕ

№ 4262

гр. София, 03.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 16.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5252** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ) е образувано по жалба на Х. П. Е. от [населено място] срещу Експертно решение № 0191/ зас. № 023 от 21.03.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия, В ЧАСТТА МУ относно приетата начална дата на инвалидизиране. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, свързани с обстоятелството, че основното заболяване на жалбоподателя датира от 1968 г., поради което намира, че заболяването и инвалидизирането му са настъпили по това време, когато за първи път е установено и регистрирано като трайно намаляващо работоспособността му заболяване.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, редовно призован, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба на Х. П. Е. от [населено място] срещу Експертно решение № 2317 от 13.10.2010 г. на ТЕЛК за общи заболявания - [населено място], с което е извършено пълно преосвидетелстване на лицето и е определен процент ТНР 91,6 %, като за инвалидността по причини общо заболяване е посочена за начална дата 18.09.2000 г., а за военна инвалидност е посочена начална дата 18.09.2000 г. Видно от приложените, неоспорени и приети по делото доказателства лицето е подало на 12.10.2009 г. молба за преосвидетелстване по

повод влошено здравословно състояние и определяне на действителна дата на заболяване. След преглед на жалбоподателя в специализираните състави по вътрешни, ортопедични, УНГ и очни болести, както и ССЗ, НЕЛК е извършила пълно преосвидетелстване на лицето и с оспорения акт е отменил ЕР на ТЕЛК по оценката на работоспособността и срока на инвалидността и го е потвърдил по останалите поводи. В обжалваното решение е прието, че за заболяването анкилозиращ спондилит с приета причинна връзка военна инвалидност е приета за дата на инвалидизиране 18.09.2000 г., която дата не е обжалвана от заинтересованите страни в законоустановения срок и има качеството на стабилен административен акт.

От представените по делото доказателства, се установява, че лицето е освидетелствано за първи път по повод пенсиониране с ЕР на ТЕЛК № 0467, зас. № 0039 от 19.03.2001 г., отменено по оценката на работоспособността, причинната връзка и трудова препоръка и потвърдено по отношение на определената дата на инвалидизиране и срок на инвалидността, с ЕР на НЕЛК № 0793, зас. № 161 от 17.09.2001 г. Приета е за начална дата на инвалидизиране 18.09.2000 г. (датата на протокола на ЛКК за ТЕЛК за първично освидетелстване) по чл. 100, ал. 5 от Наредбата за експертизата на работоспособността (НЕР-отм. ДВ бр.47/07.06.2005 г.) и причинна връзка военна инвалидност, на основание чл. 106, ал.1 и ал.4 от НЕР (отм.) и чл. 85, ал.1, т.1 от КЗОО. От представеното по делото Удостоверение № 1459 от МВР, управление „ТИЛ” – Военна болница, се установява, че жалбоподателят е постъпил на 04.05.-18.06.1968 г., във вътрешно отделение с диагноза: М. Б.. Видно от представената по делото военна книжка, жалбоподателят е уволнен на 09.10.1968 г. поради изтичане срока на службата след отпуск по болест. От 23.04.1976 г. е намерен негоден за военна служба.

Видно от представеното по делото известие за доставяне (л.10 от делото), обжалваното ЕР на НЕЛК е получено от жалбоподателя на 31.05.2011 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 4 от Закона за здравето във връзка с чл. 3 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ), орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма. Решението е взето от състав по вътрешни болести, определен съобразно водещата диагноза по наредбата – анкилозиращ спондилит, в изпълнение на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи. Не е нарушено и изискването на чл. 18, ал. 3 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари заедно с неговия председател и чл. 19, ал.1 – в специализирания състав е включен лекар – представител на НОИ. Експертното решение е постановено в състав от 4 специалисти, а консултациите на останалите специализирани състави на НЕЛК, подписването на ЕР, от които не е дължимо, са вписани в решението и представляват неразделна част от мотивите му (чл. 49, ал. 2 от правилника).

Спорен между страните по делото е въпросът относно определената дата на инвалидизиране на жалбоподателя. От представените по делото доказателства се установява, че тази дата е определена още с ЕР на ТЕЛК № 0467, зас. № 0039 от 19.03.2001 г., обжалвано и потвърдено в тази му част с ЕР на НЕЛК № 0793, зас. № 161 от 17.09.2001 г. Приета е за начална дата на инвалидизирането 18.09.2000 г. (датата на

протокола на ЛКК за ТЕЛК за първично освидетелстване) по чл. 100, ал. 5 от Наредбата за експертизата на работоспособността (НЕР-отм. ДВ бр.47/07.06.2005 г.) и причинна връзка военна инвалидност, на основание чл. 106, ал.1 и ал.4 от НЕР (отм.) и чл. 85, ал.1, т.1 от КЗОО (загл. изм. - ДВ бр. 68/2003 г.). По делото не се представиха доказателства този административен акт да е обжалван, същият е влязъл в законна сила. Впоследствие при последващите преосвидетелствания на лицето тази дата е записана във всички решения на ТЕЛК, респ. НЕЛК, включително и обжалваното в настоящото производство. Налице е стабилен административен акт.

По силата на общото правило на чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В съответствие с чл. 71 от НМЕ, нова дата на инвалидизиране се определя:

1. на работещите лица с трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, на които при следващото преосвидетелстване е определен по-висок процент трайно намалена работоспособност поради влошаване на здравословното им състояние, което не им позволява да продължат да работят при същите условия на труд, към които са се приспособили;

2. на лицата, които получават лична или наследствена пенсия въз основа на трайно намалена работоспособност/степен на увреждане и са поискали друг вид пенсия - от датата, на която е установена трайно намалена работоспособност, обусловена от увреждането, даващо основание за друг вид пенсия;

3. на лицата, на които при последното преосвидетелстване не е определен процент трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, както и на лицата, които след изтичането на срока, за който е определен процент трайно намалена работоспособност/степен на увреждане, не са се явили за преосвидетелстване и по медицинската документация се установи, че са възстановили работоспособността си, или са работили като работоспособни пълноценно, но се е влошило състоянието им - от датата, на която са станали неработоспособни.

Видно от представените по делото доказателства не е налице нито една от посечените по горе хипотези, при които е възможно определяне на нова дата на инвалидизиране на жалбоподателя.

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ, Административен съд – София-град, II отделение, 36 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. П. Е. от [населено място] срещу Експертно решение № 0191/ зас. № 023 от 21.03.2011 г. на Националната експертна лекарска комисия, В ЧАСТТА МУ относно приетата начална дата на инвалидизиране.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: